

Pareigų perimamumas Bažnyčios Prezidentūroje

Susirinkimas su Dvylika Apaštalų 1844 m. kovą

Prezidentas Vilfordas Vudrufas (1807–1898):

„Prisimenu paskutinę kalbą, kurią [Džozefas Smitas] pasakė mums prieš savo mirtį. [...] Jis prastovėjo ant kojų apie tris valandas. Kambaryje tvyrojo jausmas lyg ryančios ugnies, jo veidas buvo kaip vaikus gintaras, ir jį gaubė Dievo galia. Jis išdėstė mums mūsų pareigas. Jis išdėstė mums šio didžio Dievo darbo pilnatvę ir pasakė: „Man buvo užantspauduoti visi raktai, visos galios, visi gyvenimo ir išgelbėjimo principai, kokie tik kada nors buvo suteikti žmogui ant žemės veido. Ir šie principai, ši kunigystė bei galia priklauso šiam didžiam ir paskutiniam Evangelijos laikotarpiui, ir Dangaus Dievas ištiesė savo ranką, kad įvestų jį žemėje. Dabar, – sakė jis, kreipdamasis į Dvylika, – aš užantspauduojau jums visus raktus, visas galias ir visus principus, kuriuos Viešpats užantspaudavo man. [...]“

Aš taip ilgai gyvenau – iki dabar buvau tarp šių žmonių ir buvau užsiėmęs didžiu išgelbėjimo darbu“ (cituota iš *Bažnyčios prezidentų mokymai*. Džozefas Smitas [2010], 510–511).

Teisę pareiškia Sidnis Rigdonas

Sidnis Rigdonas, Pirmasis Patarėjas Pirmojoje Prezidentūroje, iš Pitsburgo, Pensilvanijos valstijoje, į Navū atvyko 1844 m. rugpjūčio 3 d. Rugpjūčio 6 d. jis sušaukė ypatingą susirinkimą, kad Bažnyčios nariai galėtų išrinkti Bažnyčios globėją. Buvo panašu, kad Sidnis Rigdonas bandė suorganizuoti šį susirinkimą norėdamas, jog Bažnyčios nariai patvirtintų jį Bažnyčios globėju, kol iš Jungtinių Valstijų rytų negrįžo visi kiti Dvylika Apaštalų. Laimei, Vyresniojo Vilardo Ričardso ir Vyresniojo Parlio P. Prato pastangų dėka šis susirinkimas buvo nukeltas į 1844 m. rugpjūčio 8 d., ir dauguma Apaštalų tuo metu jau buvo grįžę į Navū.

Sidnis Rigdonas, remdamasis tuo, kad buvo pašauktas ir įšventintas būti Džozefo Smito atstovu (žr. DS 100:9), tvirtino esąs atsakingas už tai, jog Bažnyčiai būtų tinkamai vadovaujama (iš *History of the Church*, 7:229).

Teisę pareiškia Džeimsas Strangas

Po Džozefo Smito mirties, 1844 m. vasarį pasikrikštijęs Džeimsas Strangas tvirtino gavęs Džozefo Smito laišką, kuriame pastarasis paskyręs Strangą būti jo darbo tęsėju. Laiškas buvo klastotė, tačiau buvo panašu, kad jį pasirašė Džozefas Smitas; šis laiškas nuklaidino kai kuriuos Bažnyčios narius, kuriems Strangas šį laišką parodė. Strangas taip pat teigė, kad angelas jį aplankė ir suteikė raktus.

1844 m. rugpjūčio 7 d.

Sidniui Rigdonui atvykus į Navū, ten jau buvo vyresnieji Džonas Teiloras, Wilardas Ričardas, Parlis P. Pratas ir Džordžas A. Smitas. Dauguma kitų Apaštalų, įskaitant Brigamą Jangą, į Navū grįžo 1844 m. rugpjūčio 6 d. Kitą dieną, kuri buvo rugpjūčio 7-oji, Apaštalai susirinko Džono Teiloro namuose pasitarti. Kiek vėliau tą pačią dieną susirinko Dvylika Apaštalų, aukštoji taryba ir aukštieji kunigai. Prezidentas Jangas paprašė, kad Sidnis Rigdonas pasidalintų savo žinia su šventaisiais. Sidnis Rigdonas pareiškė matęs regėjimą apie tai, kad nėra vyro, galinčio tęsti Bažnyčios Prezidento Džozefo Smito darbą. Tuomet jis pasisiūlė būti paskirtas žmonių globėju.

Sidniui Rigdonui baigus kalbėti, Brigamas Jangas (1801–1877) pasakė:

„Man nesvarbu, kas vadovaus Bažnyčiai, [...] tačiau viena privalau žinoti, būtent tai, ką apie tai sako Dievas. Aš turiu raktus ir priemones, kurių dėka galiu sužinoti, ką apie tai mano Dievas. [...]“

Dar prieš tai, kai jį suėmė, Džozefas Smitas man suteikė galias ir raktus, kuriuos pats turėjo, ir joks žmogus ar žmonių grupė nei šiame, nei ateinančiame gyvenime negali stoti tarp Džozefo ir Dvylikos.

Kaip dažnai Džozefas kartojo Dvylikai: „Aš padėjau pamatą, ant kurio jūs turite statyti, nes karalystė gula ant jūsų pečių.“ (iš *History of the Church*, 7:230).

1844 m. rugpjūčio 8 d., 10:00

1844 m. rugpjūčio 8 d., 10:00 val., Navū šventieji susirinko išgirsti, kaip Sidnis Rigdonas pareiškia savo teisę būti Bažnyčios globėju. Jis pusantros valandos kalbėjo tūkstančiams susirinkusių šventųjų, aiškindamas, kodėl Bažnyčios globėju turėtų būti jis. Keletas žmonių apibūdino jo kalbą kaip bedvasę.

Prezidentas Brigamas Jangas kalbėjo glaustai ir pasakė, kad grįžęs į Navū jis mieliau gedėtų pranašo, o ne rūpintųsi naujo vadovo paskyrimu. Jis pranešė, kad 14:00 val. vyks narių ir vadovų susirinkimas. Keletas Bažnyčios vadovų vėliau liudijo, kad Brigamui Jangui kalbant pasikeitė jo išvaizda ir balsas, jis tapo panašus į Pranašą Džozefą Smitą.

Iš Emili Smit Hoit prisiminimų: „Minčių dėstymo būdas, visa išraiška, balso skambesys budino mano sielą. [...] Žinojau, kad Džozefas Smitas miręs. Vis dėlto dažnai nustebusi ir nevalingai žvilgteldavau į pakylą norėdama pažiūrėti, ar tik tai ne Džozefas. Ten buvo ne jis, ten buvo Brigamas Jangas“

(quoted in Lynne Watkins Jorgensen, "The Mantle of the Prophet Joseph Passes to Brother Brigham: A Collective Spiritual Witness," *BYU Studies*, vol. 36, no. 4 [1996–97], 142).

Vilfordas Vudrufas rašė: „Jei nebūčiau regėjęs jo savo akimis, niekas nebūtų galėjęs manęs įtikinti, kad ten ne Džozefas Smitas, ir bet kas, pažinojęs šiuos du vyrus, būtų galėjęs paliudyti tą patį“ (in *History of the Church*, 7:236).

1844 m. rugpjūčio 8 d., 14:00

14:00 val. tūkstančiai šventųjų atėjo žinodami, kad tai bus reikšmingas susirinkimas. Brigamas Jangas glaustai užsiminė apie Sidnio Rigdono pasiūlymą būti globėju, jo pastarųjų poros metų atitolimą nuo Džozefo Smito ir tuomet tarė:

„Jei žmonės nori, kad jiems vadovautų Prezidentas Rigdonas, jie gali jį turėti; tačiau aš jums sakau, kad Dvylikos Apaštalų Kvorumas turi Dievo karalystės raktus visam pasauliui.

Dvyliką Savo pirštu paskyrė Dievas. Štai Brigamas, ar jis yra kada suklypęs? Ar jo balsas kada drebėjo? Štai Heberis [Č. Kimbolas] ir kiti Dvylika, nepriklausomas vienetas, turintis kunigystės raktus – Dievo karalystės raktus, skelbti visam pasauliui – tai aš tikrai žinau ir tepadedu man Dievas. Jie – tokie kaip Džozefas ir yra Pirmoji Bažnyčios Prezidentūra“ (in *History of the Church*, 7:233).

Daugelis šventųjų atkreipė dėmesį, kad tą popietę Brigamas Jangas atrodė ir kalbėjo kaip Džozefas Smitas. Be šio stebuklo, daugelis šventųjų taip pat jautė Šventosios Dvasios patvirtinimą, kad Dievas Bažnyčiai vadovauti pašaukė Brigamą Jangą ir Dvylikos Kvorumą. Šio susirinkimo pabaigoje šventieji Navū viešai nubalsavo Bažnyčios vadovais palaikydami Dvylikos Apaštalų Kvorumą ir Brigamą Jangą, kuris būtų jų galva. Tačiau galiausiai ne visi Bažnyčios nariai pasirinko sekti Apaštalais. Kai kurie nusprendė sekti tokiais žmonėmis, kaip Sidnis Rigdonas ir Džeimsas Strangas, kurie įkūrė savo bažnyčias.

